

UTROLIG – ALLEREDE 5-ÅRSJUBILEUM I KFF

Det er faktisk hele 5 år siden interimsstyret ble valgt, etter mye bønn og planlegging. Den 26. april 1988 var tiden inne. Følgende ble valgt: Arvid Kolstad, formann, Karl G. Brandtzæg, sekretær, styremedlemmer Magne Hanssen, Lena Fredhammar og Arne Eide.

Tekst: *Ingvald Viken*

Foto: *Arne Sandum*

Ildsjelene bak dannelsen var ikke minst Magne Øverleir og Arne Thuv, og Kåre Roland var da (som nå) en av de ivrige støttespillerne.

På en forunderlig måte fikk foreningen et engelsk navn: Prison Fellowship, og det før noen av initiativtakerne hadde kjennskap til Prison Fellowship International (PFI). I PFIs årsberetning for året 1988 kan en lese om en uventet telefonsamtale fra Norge. Det ble etter hvert kjent for Arne Thuv og Magne Øverleir at PFI visstnok drev med noe slikt arbeide. Telefonsamtalen forløp omtrent som følgende (oversatt fra engelsk).

Arne Thuv: Hallo, dette er Prison Fellowship, Norway.

Lang stillhet – Det må være feil, det finnes intet Prison Fellowship i Norge.

Arne Thuv: Jo, det har allerede eksistert en tid. Og så var kontakten etablert.

I september måned 1988 ble Prison Fellowship, Norge, formelt tilknyttet det internasjonale felleskapet.

Etter at vedtekter og noen umiddelbare arbeidsplaner var lagt, ble et permanent styre valgt i august 1988 med følgende sammensetning:

Arvid Kolstad (styreformann)

Karl Gunnar Brandtzæg (sekretær)

Ingvald Viken

Magne Hanssen

Arvid Aanstad

Dette styret har virket over hele perioden, med unntak av at Gillian Holby har erstattet

Karl G. Brandtzæg som sekretær siden høsten 1992.

Arbeidet Prison Fellowship (eller Kristent Fængselsfelleskap, som ble det norske navnet til slutt) kan summeres opp i noen få stikkord:

- ✚ Fortsatt trofast engasjement i fængselsbesøkstjenesten for initiativtakerne
- ✚ Skritt for skritt utvidelse av kontakt med andre besøksgrupper i Norge
- ✚ Pleiing av kontakt med det internasjonale felleskapet
- ✚ Kursvirksomhet
- ✚ Nyhetsbrev
- ✚ Inspirasjonssamlinger
- ✚ Kontakt med Justisdepartementet

Hovedinspirasjonen for KFF over denne perioden har vært å se at mange innsatte og deres familier har møtt personen Jesus Kristus og fått et nytt liv. Det har over hele perioden vært holdt en lav profil. Det har vært viktig å markere at KFF ikke skulle erstatte noe av det arbeid som de mange uavhengige gruppene driver over hele landet. Etter bønn og innvielse har vi tatt de små skritt, og kontaktflaten har blir gradvis utvidet. Men fremdeles har en på ingen måte kontakt med alle fængslene.

En kan kanskje hevde å ha fast kontakt med 13 fængsler, først og fremst på Østlandsområdet, og sporadisk kontakt med noen av de andre.

Fra KFFs kalender kan vi se tilbake på noen spesielle begivenheter over 5-årsperioden:

1988:

26. april	Den formelle start på KFF
August	Permanent styre velges
September	KFF blir opptatt som medlem i PFI
November	Sylvia Mary Allison, grunnlegger av PF England og Wales, kommer på besøk

1989:

Februar	Inspirasjonsbesøk fra USA Charles W. Colson, grunnlegger av bevegelsen, og Ronald W. Nikkel, PFIs daglige leder, gjennomfører et stort program i Norge, bla ved fengselsbesøk, møte i Justisdepartementet og i Stortinget
Mars	Inspirasjonssamling i Misjonskirken på Majorstuen Deltakelse på Europakonferanse i Dublin
Mai	Samling i Den Amerikanske Kirke
Juni	Deltakelse på verdenskonferansen i Costa Rica
Okt/Nov	Fengselskurs over 5 kvelder avholdt i Østfold og i Oslo. Bidrag fra Hans-Jakob Frøen, Dir Ole Wister, adv. Trygve Rønning og mange flere.

1990:

Februar	Inspirasjonssamling i Den Amerikanske Kirke
Mars	Deltakelse på Europa-konferansen
Oktober	Besøk i Colombia. Kåre Roland møter og besøker fengsel
November	Besøk av Europalederen Ronald Babb. Møte i flere fengsler

1991:

Mars	Europa-konferanse på Malta. Konferanse i Oslo om kriminalmeldingen. Fra Justisdepartementet møtte byråssjef Bjørn Berggren og fra Storinget møtte Edvard Grimstad, saksordføreren
September	Deltakelse ved PF Scotlands 10-årsjubileum
Oktober	Besøk fra Colombia. Carlos og Esperanza Cuervo er med på en rundreise til flere fengsler, bla Bergen og Åna tillegg til Østlandsområdet
Desember	KFF åpner Oslo-kontoret. Inspirasjonssamling i Nordregate 20. Besøk av Ronald Babb

1992:

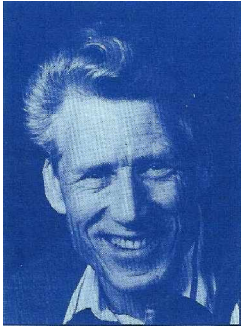
Januar	Kontakt med Sverige med tanke på dannelsen av PF Sverige
Mai	Fengselskontakt i Albania (Lecja)
Juni	Oppfølging av Sverige-kontakten sammen med Europalederen, Ronald Babb
September	Deltakelse på PFIs verdenskonferanse i Seoul, Sør-Korea
Oktober	Inspirasjonssamling i Nordregate 20, blant annet med besøk fra Sverige

1993:

Januar	Storsamling i Salemkirken, med etterfølgende fengselsbesøk
25. april	Feiring av 5-årsjubileum
8. – 13. juni	KFF arrangerer Europa-konferansen

Og mange utfordringer venter

FORMANNEN HAR ORDET

Jeg vil foreslå for deg å slå opp i din Bibel og lese fra Matteus 20, 1-7.

Disse ord gjør en svært takknemlig, de viser hvor viktig det er for Jesus å få oss med seg for å fullføre sine

planer.

Oppgavene og behovene er mange i denne tid, det ser vi meget klart på vår «teig» som Han har kalt oss til å virke på.

Når vi nå i april feirer vårt 5-årsjubileum, kan vi se oss tilbake og komme i hu at Gud har vært trofast hele veien. Han har inspirert og gitt styrke til å gå løs på de mange utfordringer som etter hvert er blitt synliggjort.

Jeg tør ikke våge å si at vi har gjort alt Gud hadde forventet av oss. Vi får være ydmyke og la Ham korrigere oss, så får vi tro resultatet blir godt til slutt.

Nå gleder vi oss og har stor forventning til Europa-konferansen på Greåker hvor vi vil få møte brødre og søstre. Jeg tror det skal bli en meget givende samling hvor vi skal få mulighet til å be og inspirere hverandre.

Lykke til i tjenesten for Herren. Og velkommen er du som kjenner at dette er noe for deg å være med på.

Arvid Kolstad

KRISTENT FENGSELSFELLESSKAP er en tverrkirkelig organisasjon, tilsluttet Prison Fellowship International. KFF har som formål å hjelpe innsatte, eks-innsatte samt deres familier og pårørende over hele landet.

Telefon: (02) 37 29 85
Bankgiro: 1627.10.63974
Postgiro: 0805 5688924

Nyhetsbrevet er gitt ut av
Kristent Fengselsfelleskap
Nordre Gate 20
0551 OSLO

Formann Arvid Kolstad
Sekretær Karl G. Brandtzæg
Styremedlemmer Ingvald Viken ,
Magne Hanssen, Arvid Aanstad
og Arne Steen

Redaktør dette nr: Arvid Kolstad

KFF har sammen med Agape forlag gitt ut en spennende bok fra en tur til Moskva, Zagorsk og andre plasser.

Det blir et helt spesielt møte med et Russland som holder på å falle sammen.

For KFF er dette et viktig prosjekt for å kunne hjelpe litt på en vanskelig økonomi, men boken er også både høyaktuell og spennende.

Boken koster i utsalg kr. 68,00.

Fra KFF selger vi den til jubileumspris kr. 50,00

Send din bestilling til KFF-kontoret eller ring Arne Steen 6753 6462

Vennligst send eks. av «Bønn sammen med KGB» til

Navn _____

Adresse _____

Postnr./-sted _____

EUROPAKONFERANSEN 8. – 13. JUNI 1993

Kristent Fengselsfelleskap inviterer til stor fengselskonferanse på Haugetun Folkehøgskole. Dette blir en enestående anledning for dem som er engasjert i kristen tjeneste overfor innsatte i våre fengsler til å treffe likesinnede og dele erfaringer, gleder og frustrasjoner.

Tekst *Ingvald Viken*

Hovedtemaet for konferansen er «after care», hvor hovedpoenget er å dele erfaringer på hvordan vi kan møte innsatte når de blir løslatt. En vil gå nærmere inn på 3 forskjelligartede prosjekter i forskjellige land, foruten Østerbo-prosjektet, og også noe fra Evangelisesenter-erfaringene generelt i Norge. Finnerud Gård blir ett av prosjektene.

Ellers legges det opp til god tid til fellesskap. Noe av hensikten er å bygge broer på tvers av kirke tradisjoner både fra Øst-Europa og Vest-Europa, sør og nord. Ved slike anledninger blir en ofte fylt av undring over hvordan Herren virker på mange forskjellige måter for å møte menneskenes behov. Det blir mang sterke vitnesbyrd, særlig på kveldssamlingene.

KFF er som kjent tilsluttet PFI. Samlingen fra tirsdag kveld fram til onsdag ettermiddag er forbeholdt dem som allerede er med i PFI-fellesskapet, med erfaringsutveksling og bønn for fortsatt styrking av tjenesten.

Torsdag, fredag og lørdag er viet hovedtemaet, gjennom foredrag, gruppedrøftelser og vitnesbyrd.

På fredag kveld er det lagt opp til et større offentlig møte i Greåker Frikirke hvor konferansedeltakerne kan få formidlet noe av visjonen for fengselsarbeidet til bredere lag av norsk lokalt kirkelandskap.

Lørdag går turen til Østerbo Evangeliserer i Halden, et meget stort rehabiliteringssted i naturskjønne omgivelser. Etterpå samme dag planlegges en naturopplevelse av de sjeldne, en tur oppover Halden-vassdraget med M/S Turisten. Lørdagen avsluttes med festmiddag på Haugetun, med plass til mange tilreisende gjester.

Avslutningen søndag den 13. juni blir to-delt, med tilbud i Oslo for dem som likevel reiser om Oslo på sin reise tilbake. Resten avslutter på Haugetun med guds-tjeneste og hjemreise etter lunsj.

Ikke vent med å melde deg på. Se egen annonse for påmelding.

Velkommen til europeisk fengselskonferanse på Haugetun Folkehøgskole på Greåker i Østfold i tiden 8. – 13. juni 1993

For norske deltakere er det lagt opp til å kunne delta på hele eller deler av konferansen. Vi vil sterkt anbefale å delta allerede fra tirsdag av, den 8. juni. Men vi har lagt opp til 4 alternativer, slik at flest mulig skal finne en anledning til å ta del i fellesskapet.

Hovedfokus for konferansen: After care

Alternativene:

1. Hele konferansen fra tirsdag middag den 8.6. kl 1830 kr. 1.540,00. Mat og overnatting dekket, likeså tur til Østerbo og tur med M/S Turisten
2. Konferansen fra og med onsdag middag kl. 1830 kr. 1.300,00.
3. Tur til Østerbo, tur med M/S Turisten og festmiddag lørdag den 12.6. kr. 400,00. Avreise fra Haugetun i buss kl. 0845.
4. Festmiddagen på Haugetun lørdag den 12.6. kl. 2000 kr. 200,00.

Legg merke til at alternativ 3 kan bli overtegnet (buss og båtplass)

Avgiften betales ved registrering ved fremmøte.

Påmeldingen skjer på blankett nedenfor til KFFs kontor.

Frist i Norge: Mandag den 10. mai.

Navn: _____ Telefon: _____
Ankomst (dato og ca. klokkeslett) _____
Adresse: _____ Konferanse- alternativ _____
Postnr./-sted _____

Haugetun kan enklest nås med egen bil (riksvei 112 Greåker) eller med tog til Fredrikstad. Det legges opp til noe skyssassistanse fra Fredrikstad togstasjon (se PFI skilt).

Spørsmål om konferansen kan rettes til kontoret (telefonsvarer, hvor vi tar kontakt) 2237 2985, Ingvald Viken 6914 2408, Arvid Kolstad 6753 9418, Gillian Holby 2250 368 eller Magne Hanssen 6919 0081.

Velkommen!

JUL OGSÅ I SARPSBORG

Også i 1992 hadde Øyvind Bergtun samlet inn presanger til de innsatte og juleaften klokken 11:30 var Kjell og Karin Jessesen på vei inn i Sarpsborg Fengsel få å dele dem ut. Også i Fredrikstad ble det delt ut presanger.

Foto Ingvald Viken

CHARLES W COLSON HEDRET

«Watergate ex-convict gets award for ministry» Slik sto det med fete overskrifter i «The Boston Globe» da det ble kunngjort at Prison Fellowships grunnlegger Charles W. Colson, var blitt utvalgt som Templeton Prize vinner for 1993. The Washington Post og New York Times slo det også opp. Og sannelig – det er ikke hver dag at en eks-kriminell vinner så stor aktelse og heder.

Oversatt og tilrettelagt av Gillian M. Holby

Sir John Templeton stiftet prisen for 21 år siden. Hans hensikt var å gi en pris til folk som ikke kom inn under en nobelpriskategori, nemlig kristen tjeneste. Tidligere vinnere har bla vært Moder Teresa, Billy Graham og Aleksander Solzhenitsyn.

Beløpet er på hele en million dollar. Det er faktisk den største pengepris som gis. Overrekkelsen av prisen finner sted den 12. mai på selveste Buckingham Palace og Colson er den første til å tale om Herrens utrolige nåde – amazing grace – som lar en

så skandalisert mann som han selv, en mann som ble dømt og som sonet sin dom, få del i slik heder. For å sitere ham: «Det som er vesentlig, er ikke det vi gjør, men hva Gud kan gjøre gjennom oss.»

Sir John, som er 80 år gammel, ble spurt om det ikke bekymret han at prisen han opprettet går til en mann hvis navn er forbundet med en politisk skandale. «Nei», svarte han, «Jeg håper det vil tjene som en inspirasjon til andre som har en ikke helt bra fortid. Paulus var også fengslet, likeså Aleksander Solzhenitsyn.»

Colson skal gi pengebeløpet i sin helhet til Prison Fellowship International.

NYTT FRA SCOTLAND

Enda en pris!

Oversatt og tilrettelagt av Gillian M. Holby

Angus Creighton, som i mange år har vært med i Prison Fellowship Scotland, er blitt tildelt Winston Churchills Reisestipend. Angus er sjefssosialsekretær på Low Moss fengsel ved Glasgow. Han reiser til Brasil

hvor han vil oppholde seg i seks uker ved Huminita Fengsel i Sao Jose dos Campos, et fengsel hvor tilbakefall blant løslatte er falt fra 75 % til 4 %. Fengselet drives av Prison Fellowship Brasil, hvor styret består blant annet av en advokat, en psykolog og en sosionom samt mange frivillige. Det er å håpe at Angus får anledning til å komme til Europa-konferansen hvor han kan fortelle selv fra sitt opphold.

Hjelpemiddel

Det finnes et hjelpemiddel i livet som både er enkelt og lett å beskrive – især hvis man selv ikke har det så bra: Å prøve å gjøre en annen litt gla'

INSPIRASJONSSAMLINGEN I SALEMKIRKEN 30. JANUAR

Leiv Holstads fengselsgruppe hadde lagt det fint til rette for en spennende samling på denne lørdags ettermiddagen. Leiv Holstad var også selv til stede og ledet samlingen.

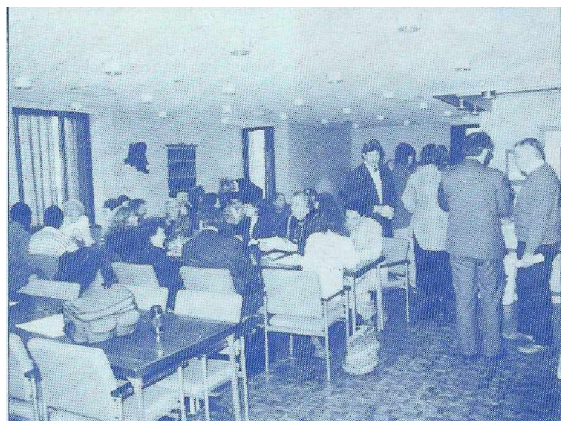
Fengselsprest Terje Schrøder Nielsen og en del av deltakerne startet med denne ettermiddagssamlingen på Ila, en spesielt positiv samling, lyder rapporten.

Tekst *Ingvald Viken*

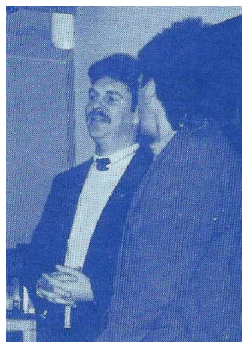
Foto *Arne Sandum*

Det er et stort behov for erfaringsutveksling og ny inspirasjon. Her ses en del av deltakerne på samlingen.

For KFF var samlingen en spesielt god anledning til å få presentert fengselsvisjonen både nasjonalt og internasjonalt.

Ronald Babb her i samtale med pastor Leiv Holstad.

Prison Fellowship Internationals arbeid ble presentert av Europalederen. Ronald Babb fikk lov til å

berette hvordan han gjennom problemer og et krisepreget fengselsopphold ble satt i frihet ved en Guds inngripen. Utrolig nok ble han satt inn i fengselstjeneste selv. Han virker nå som leder for en tjeneste som vokser sterkt internasjonalt. I alle land baserer Prison Fellowship sitt arbeid på

uavhengige fengselsgrupper. Han kunne berette på 58 land nå er formelt tilsluttet PFI, og PFI har fått en «konsultativ» status i FN-systemet, slik som for eksempel Amnesty. PFI er en tverrkirkelig organisasjon, hvor katolikker og evangeliske går «hånd» i «hånd». Det legges avgjørende vekt på at de som deltar i PFIs arbeid er kalt av Herren inn i arbeidet. Det er Herrens eget arbeid.

Terje Aas har tidligere gitt sitt vitnesbyrd overfor KFF. Nå stilte han opp igjen, til inspirasjon for andre. Terje Aas sammen med KFF sekretær Gillian Holby

Ingvald Viken fra KFF ga en oversikt over arbeidet i Norge. Også her er målsettingen å virke som en samlende «paraply-organisasjon» for selvstendige fengselsgrupper.

Den lydhøre forsamlingen, som besto av en god blanding av innsatte, tidligere innsatte og frivillige i fengselstjenesten, ble spesielt engasjert av en humorfylt og inspirert Svenn A - Svenna – Lysgård.

Som evangelist har Svenna kjent seg spesielt kallet til tjeneste for de utslåtte.

BEGYNN ALDRI DAGEEN MED SKÅRENE FRA I GÅR

I går og alle tidligere dager og år er forbi,
begravd i tiden.

Du kan ikke mer endre noe på dem.

Gikk noe i stykker -

så la være å slepe skårene med deg,
for de vil bare såre deg dag etter dag
til du til slutt ikke klarer å leve lenger!

Det er skår

som du kan legge fra deg i Guds hender,
og det er skår

som du kan gjøre hele ved ganske enkelt å tilgi.

Skår som du med all kjærligheten i hjertet ditt ikke kan hele,
må du la bli liggende!

Lag ikke et drama

av hver eneste lille skuffelse

MITT VITNESBYRD

Jeg ble brått arrestert og kastet inn i en glattcelle i desember '91 – en uke før juleaften. Dagen etter ble jeg ført til retten og fikk i første omgang fire uker varetekt med brev og besøksforbud. I praksis vil dette si total isolering i en celle 24 timer i døgnet med en times lufting i en liten grå luftegård uten samvær med andre mennesker. De eneste menneskene jeg kunne forholde meg til, var politi og fengselsvoktere.

Mennesker som har opplevd noe tilsvarende som for eksempel å bli isolert i et sykehus på grunn av smittefare, vil si seg enig i hvor belastende og deprimerende en slik situasjon kan være. Man befinner seg i en tilværelse av tungsinn og en situasjon som er utenfor ens egen kontroll.

Dagene ble etter hvert lengre og tyngre, og jeg følte med tiden at mitt sinn falt dypere og dypere. Julaften og nyttårsaften var forferdelige. Den første måneden var som et evig mareritt, og da det nærmet seg slutten av fengslingsperioden, i januar 1992, følte jeg meg veldig nedfor. Mot slutten av de første fire uker, fikk jeg beskjed om at varetekten ville bli forlenget med ytterligere fire uker med forbud og isolasjon. Jeg følte meg helt

knust, og enda verre ble de da jeg plutselig fikk beskjed om å pakke sakene jeg hadde, for jeg skulle bli over-

flyttet til en anstalt i Kongsvinger. For en Oslo-gutt var det i det minste en stor trøst å vite at jeg, tross isolasjonen, befant meg i min egen by med kort avstand til mine nærmeste pårørende. Plutselig ble denne lille trøsten, denne lille trygghetsplattformen, revet bort. Jeg skulle flyttes bort. Vekk fra min egen by, vekk fra mine nærmeste pårørende, bort til det ukjente et eller annet sted på landet. Det eneste jeg

visste om Kongsvinger var at det lå et sted i nærheten av grensen mot Sverige – da en og en halv times kjøring øst for Oslo. Jeg protesterte mot dette. Jeg nektet å dra. Et par håndjern og to politibetjenter var sterkere enn min egen vilje. Jeg hadde ingenting å si – jeg måtte bare bli med.

Jeg ankom Kongsvinger Kretsfengsel sent om aftenen og ble tatt imot av en hyggelig betjent. Etter innregistrering ble jeg henvist til en mottakscelle som besto av en seng, en benk og en vask. Veggene var grå og dystre – veggene gjenspeilet mine indre følelser. Jeg følte meg nokså nedfor i Oslo, her følte jeg meg enda verre.

Jeg sov ikke den første natten. Den påfølgende dagen var et evig mareritt. Det var en følelse av å være helt ute på vidda – helt bortgjemt og glemt. Jeg satt fremdeles i isolasjon, så jeg visste knapt hva som foregikk utenfor celledøren min. En gang i blant ville jeg høre en stemme eller lyden på en eller annen aktivitet. Utenom dette var det kun meg selv og selve stillheten i rommet.

Da det nærmet seg kvelden den andre dagen, hørte jeg mange stemmer ute i gangen utenfor celledøren min. Jeg hørte at folk samlet seg og at stoler og bord ble satt opp. Etter en stund hørte jeg gitarspill og at folk begynte å synge. Det var tydelig å høre hva de sang om. Det var gospel-musikk som ble sunget for full strupe. Jeg glemmer aldri den første sangen for den ga meg så stor trøst. En del av teksten lød som følger:

*Gud er mektig, Gud er mektig,
ja, jeg vet at Gud er mektig.
Gud er mektig, Gud er mektig,
Han løser bånd og setter fanger fri.*

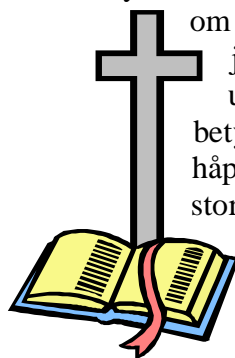
Jeg husker godt at sangene og det fellesskapet som jeg hørte gjennom celledøren, ga meg stor trøst og savn. Jeg ville så gjerne ha ønsket at jeg kunne ha blitt med ute på gangen og deltatt i fellesskapet, men pga forbudet, kunne jeg ikke gjøre dette.

Etter en stund ble plutselig min celledør åpnet opp, og ved døra sto tre mennesker. Jeg glemmer aldri dette synet. Foruten fengselsvokteren sto det to hyggelige damer med kaffe, smørbrød og kaker. De fortalte de kom fra en kristen menighet som het Filadelfia, og de var usedvanlig hyggelige mot meg. Det var som en pust av frisk luft kom inn i det grå og mørkbelagte rommet hvor jeg befant meg. Jeg ble overveldet av deres snillhet og den hyggelige tonen de snakket til meg på. Jeg var på den tiden så vant til å høre en skarp tone rettet mot meg fra politi og fengselsvoktere at dette var for meg et helt uvant og av meget stor betydning. Jeg følte da at det tunge sinnet mitt lettet, og damene viste meg stor kjærlighet og omsorg – ikke så mye med ord, men mer med handling. Vi snakket sammen, og deretter ble min dør låst igjen.

Jeg satt alene igjen på cella med en kopp kaffe i den ene hånden og en papptallerken i den andre. Det ble ikke nevnt noe om Jesus eller Gud i den samtalen vi hadde – utenom det at den ene damen sa «Gud velsigne deg» idet hun gikk ut av cella og sa farvel. Ord betydde ikke så mye for meg i denne perioden hvor jeg hadde sittet i fire uker isolasjon med et sterkt psykisk press på meg. Jeg forsto knapt hva vaktene sa. Handlingen til disse to damene fortalte meg mer enn hva ord kan gjøre – nemlig at Gud og Jesus elsket meg og at han kan rekke frem til meg i den dypeste isolasjon. Han viste meg kjærlighet gjennom disse to damene fra Kongsvinger Filadelfia menighet.

Jeg satt 13 måneder i varetekt, hvorav flere måneder i forbud. To torsdager i måneden fikk jeg besøk på cella av mennesker fra menigheten. De kom med kaffe og kaker og hyggelige ord hver gang, og jeg må innrømme at det er takket være dem at jeg klarte forbudet så bra som jeg gjorde. De viste meg stor kjærlighet og omsorg. Etter hvert fikk jeg noen bøker fra dem. Det var kristen litteratur. Litteratur som inneholder trøst og håp i livet. Det som betydde mest av alt for meg, var konseptet

om tilgivelse i disse bøkene. Det at jeg kunne bli tilgitt for mine ugjerninger via Jesu Kristi blod, betydde veldig mye. At det fantes håp for meg i fremtiden, var til stor trøst. Jeg leste disse bøkene med stor interesse. Etter hvert kom jeg ut av isolasjonen og fikk delta på møtene som ble og fremdeles blir holdt tre torsdager i måneden i fengselet (2 kvelder med sang, kaffe og kake og 1 kveld med bibeltime og diskusjon).

Jeg ble etter hvert godt kjent med folket fra menigheten, og jeg synes de er helt fabelaktige. Alle de innsatte i fengselet kunne delta i møtene uten noen spesielle forpliktelser. Julen 1992 var helt fantastisk, i motsetning til julen året før. Takket være Filadelfia-menigheten hadde vi innsatte en meget god jul og en god nyttårsaften med god mat og hyggelig samvær. Takket være menigheten fikk vi merke og erfare julens riktige og rette betydning. Jeg glemte aldri den tiden i Kongsvinger kretsfengsel. Menigheten ga meg et nytt syn på livet. Jeg er veldig takknemlig for alt det Filadelfia-menigheten gjorde og sto for i fengselet. De viste meg hvor mektig Gud er, Ja, Gud er mektig – Han er mektig, Han løser bånd og setter fanger fri. Han løste mine bånd og satte meg fri – han satte meg fri fra narkotikaslaveriet.

Hilsen en tidligere innsatt

AKTIV TJENESTE I KRISTENT FÆNGSELSFELLESSKAPS FÆNGSELSARBEID

TAR DU UTFORDRINGEN?

Gi din gave.....

Med dette nyhetsbrevet følger en postgiroblankett. Bruk den til å sende ditt beløp til dette viktige arbeidet, som kun drives ved frivillig givertjeneste.

Regnskapet føres av: **KURANT REGNSKAP**, Pilestredet 17, 0164 OSLO 1

KRISTENT FÆNGSELSFELLESSKAP
Nordre gate 20, 0551 OSLO

Jeg ønsker å være medlem i Kristent Fængselsfelleskap	q
Jeg ønsker delta i en bønnering, for	q
oppgi fængsel	
Jeg vil være brevvenn for en innsatt	q
Jeg ønsker det internasjonale PF's blad "Jubilee" Eng/Spansk	q
Jeg vil dyktiggjøre meg til tjeneste gjennom kurs	q
Jeg kan støtte økonomisk	q
Jeg vil kunne delta i følgende tjeneste:	
spesifiser	q

Medlemskapet koster kr 50,- per år og du får tilsendt nyhetsbladet og annen medlemsinformasjon.

Navn .....

Adr .....

Poststed .....

Betal din kontingent, kr 50,- på **bankgiro 1627.10.63974**
eller **postgiro 0805 5688924**

Gaver til innsatte: **Postgiro: 0824 0830850**